

deres ejendomme i fri handel i tiden fra 1. april 1951 til 1. august 1954, da det må antages, at det er disse, der særlig tiltrænger hjælp.“

Det var ikke muligt at opgøre, hvor stort et beløb der ville medgå til lånene. „Men under hensyn til, at det som nævnt ifølge statistisk departements opgørelse er ca. 10 pct. af alle landbrugere, der har haft under 70 pct. af normalt høstudbytte, og der ligeledes ifølge statistisk departement er omsat ca. 20 000 ejendomme i den i lovforslaget nævnte periode, 1. april 1951—1. august 1954, vil udgiften, hvis samtlige landmænd, der kan komme i betragtning, er berettiget til maksimumslånet, 3 000 kr., ikke overstige 6 mill. kr.“

Lovforslaget mødte ikke den fornødne tilslutning i folketinget og kom derfor ikke tilbage fra det udvalg, hvortil sagen henvistes. Flere af partierne gik imod lovforslaget, dels af principielle grunde, dels på grund af de praktiske vanskeligheder, den foreslåede ordningsadministration ville medføre. I sidstnævnte henseende anførte *Alfred Bøgh* (V), at det ville skabe helt uoverstigelige vanskeligheder for sognerådene at skønne over, hvem der opfyldte betingelserne for at opnå lån efter loven. *Bertel Dahlgaard* (RV) mente, at der var al mulig grund til at komme de pågældende uheldigt stillede landmænd til hjælp, men administrationen af loven rejste vanskelige spørgsmål, som måtte søges klaret.

13. Forslag til lov om kommunal indkomstskat m. m. (Indenrigs- og boligminister *Kjærbøl*). [A. sp. 1033].

Fremsat skriftligt i folketinget ¹⁵/₂ (F. sp. 2043). 1. beh. ²³/₂ (F. sp. 2339). Partiernes ordførere: Kai Jensen, Thorkil Kristensen, Poul Møller, Bertel Dahlgaard, Alfred Jensen og Viggo Starcke. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding m. fl. lovforslag.

Lovforslaget var — bortset fra en ændring i § 8, stk. 3 — enslydende med et i den foregående samling fremsat lovforslag (årbog 1953—54, side 490) og indgik ligesom dette som led i en række reformlovforslag vedrørende skattelovgivningen og fordelingen af udgifter mellem staten og kommunerne.

Ændringen i § 8 gik ud på, at forhøjelse af personfradraget til indtil 3 000 kr. ikke alene skulle kunne ske for rentemodtagere m. fl., men tillige for enker og enkemænd, der ved skatteårets begyndelse er fyldt 40 år.

Lovforslaget henvistes ligesom i det foregående år til et folketingsudvalg, der ikke nåede til ende med sit arbejde inden samlingens slutning.